

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

CURTEA EUROPEANĂ A DREPTURILOR OMULUI

SECȚIA A PATRA

CAUZA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

(Cererea nr. 37087/03 și alte 24 de cereri)

HOTĂRÂRE

STRASBOURG

17 noiembrie 2020

Prezenta hotărâre este definitivă, dar poate suferi modificări de formă.

În cauza Konya și alții împotriva României,

Curtea Europeană a Drepturilor Omului (Secția a patra), reunită într-un comitet compus din:

Branko Lubarda, *președinte*,

Carlo Ranzoni,

Péter Paczolay, *judcători*,

și Ilse Freiwirth, *grefier adjunct de secție*,

Având în vedere:

cererile îndreptate împotriva României și introduse la Curte în temeiul art. 34 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale („Convenția”) la datele indicate în tabelul anexat;

decizia de a comunica cererile Guvernului României („Guvernul”);

observațiile părților;

după ce a deliberat în camera de consiliu, la 20 octombrie 2020,

pronunță prezenta hotărâre, adoptată la aceeași dată:

INTRODUCERE

1. Cauzele privesc imposibilitatea reclamanților de a redobândi posesia asupra proprietăților care fuseseră naționalizate în mod nelegal sub fostul regim comunist și fuseseră vândute de către stat către terți.

ÎN FAPT

2. Lista reclamanților și detaliile relevante ale cererilor sunt prezentate în tabelul anexat.

3. Guvernul a fost reprezentat de agentul guvernamental, cel mai recent doamna O.F. Ezer, din cadrul Ministerului Afacerilor Externe.

4. Faptele cauzei, astfel cum au fost expuse de părți, pot fi rezumate după cum urmează.

5. Circumstanțele de fapt și de drept prezentate în cererile actuale sunt similare cu cele ale reclamanților în cauza *Străin și alții împotriva României* (nr. 57001/00, pct. 5-18, CEDO 2005-VII), ale reclamanților dna și dl Rodan în cauza *Preda și alții împotriva României* (cererea nr. 9584/02 și alte 7 cereri, pct. 35-41, 29 aprilie 2014), precum și ale reclamanților în cauza *Ana Ionescu și alții împotriva României* (19788/03, pct. 6-7, 26 februarie 2019).

6. Pe scurt, reclamanții au obținut hotărâri judecătorești definitive care constatau că naționalizarea de către fostul regim comunist a proprietăților acestora fusese nelegală și că nu au încetat să fie titularii legitimi ai respectivelor proprietăți. În pofida faptului că titlurile de proprietate ale acestora nu au fost contestate, reclamanții nu au putut redobândi posesia asupra proprietăților, întrucât acestea din urmă fuseseră fie deja vândute, fie vândute de către stat unor terți. Reclamanții nu au primit compensații pentru respectivele proprietăți.

CADRUL JURIDIC ȘI PRACTICA RELEVANTE

7. Istoricul dreptului și practicii interne relevante în ceea ce privește recunoașterea proprietăților naționalizate în mod nelegal vândute de către stat unor terți a fost rezumat în hotărârile Curții în cauzele *Brumărescu împotriva României* (MC) (nr. 28342/95, pct. 34-35, CEDO 1999-VII); *Străin și alții* (citată anterior, pct. 19-23); *Maria Atanasiu și alții împotriva României* (nr. 30767/05 și 33800/06, pct. 44 și urm., 12 octombrie 2010); *Preda și alții* (citată anterior, pct. 68-74) și *Dickmann și Gion împotriva României* (nr. 10346/03 și 10893/04, pct. 52-58, 24 octombrie 2017).

ÎN DREPT

I. OBSERVAȚII PRELIMINARE

A. Cererea nr. 26485/07

8. Guvernul a contestat faptul că cererea formulată de reclamant în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție avea ca obiect întregul bun imobil din strada Ion Neculce nr. 9, Arad. A susținut că plângerea reclamantului se baza pe contractul de vânzare nr. 2220/1997 care se referea numai la o parte a acestei proprietăți.

9. Curtea observă că, chiar presupunând că cererea reclamantului în fața Curții se referea numai la proprietatea menționată în contractul respectiv, hotărârea instanțelor naționale care au examinat și au respins acțiunea reclamantului care avea ca obiect anularea contractului contestat nu stabilise că respectivul contract nu privea întreaga proprietate în litigiu. Mai mult, niciuna dintre părți nu a depus la dosarul cauzei o copie a contractului menționat anterior.

10. Prin urmare, Curtea nu poate accepta că plângerea reclamantului în fața Curții se referea numai la o parte din proprietatea în litigiu.

11. În lumina celor de mai sus, Curtea apreciază că argumentul preliminar al Guvernului trebuie să fie respins.

B. Cererea nr. 8548/08

12. În observațiile prezentate, Guvernul a solicitat Curții să ia notă de faptul că, potrivit hotărârii relevante a instanței prin care se recunoștea dreptul de proprietate al reclamantului asupra imobilului în litigiu, acesta nu era unicul proprietar.

13. Curtea constată că în cererea pe care i-a adresat-o, reclamantul a arătat că proprietatea în litigiu îi aparținea acestuia și celor trei frați ai săi. În observațiile sale, reclamantul părea să sugereze că intenționase să depună plângerea la Curte atât în nume propriu, cât și în numele fraților săi. Cu toate

acestea, nu a depus nicio procură care l-ar fi autorizat să acționeze în numele fraților săi și nici unul dintre aceștia nu au semnat cererea depusă în fața Curții.

14. Curtea observă, în continuare, că procedurile interne cu privire la proprietatea în litigiu au fost inițiate de reclamant și de toți frații acestuia și că hotărârea relevantă a instanțelor naționale îi privea pe toți. De asemenea, din probele disponibile în dosarul cauzei nu rezultă că reclamantul a devenit între timp unicul proprietar.

15. În aceste circumstanțe, Curtea constată că s-a stabilit faptul că reclamantul este doar coproprietar al imobilului în litigiu și că a depus cererea numai în nume propriu și nu în numele celor trei frați ai săi.

II. CU PRIVIRE LA CONEXAREA CERERILOR

16. Având în vedere obiectul similar al cererilor, Curtea consideră oportună examinarea acestora conexat, într-o singură hotărâre.

III. LOCUS STANDI

17. Moștenitorii unora dintre reclamanți au informat Curtea despre decesul respectivilor reclamanți, și în calitate de rude apropiate, și-au exprimat intenția de a continua procedura în locul lor. Guvernul nu a prezentat obiecții în acest sens. Având în vedere legăturile strânse de rudenie și interesele legitime ale moștenitorilor de a continua procedura, Curtea admite că moștenitorii reclamanților decedați pot continua procedura în locul lor [a se vedea *Janowiec și alții împotriva Rusiei* (MC), nr. 55508/07 și 29520/09, pct. 101, CEDO 2013 și *Preda și alții împotriva României*, nr. 9584/02 și alte 7 cereri, pct. 75, 29 aprilie 2014]. Prin urmare, va continua să examineze cererile respective, la solicitarea moștenitorilor (a se vedea tabelul anexat pentru detalii).

IV. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 1 DIN PROTOCOLUL NR. 1 LA CONVENȚIE

18. Reclamanții s-au plâns că imposibilitatea de a redobândi posesia proprietăților lor naționalizate în mod nelegal sau de a le fi asigurate compensații, în pofida hotărârilor judecătorești prin care le-au fost recunoscute drepturile de proprietate, a constituit o încălcare a dreptului lor la respectarea bunurilor, în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, care prevede:

„Orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Dispozițiile precedente nu aduc atingere dreptului statelor de a adopta legile pe care le consideră necesare pentru a reglementa folosința bunurilor conform interesului general sau pentru a asigura plata impozitelor ori a altor contribuții, sau a amenzilor.”

A. Cu privire la admisibilitate

1. *Cu privire la exercitarea abuzivă a dreptului de a introduce o cerere*

19. Guvernul a susținut că reclamanta în cazul cererii nr. 6084/14 a abuzat de dreptul său de a introduce o cerere prin faptul că nu a informat Curtea cu privire la evoluțiile importante legate de cauza sa. În special, reclamanta nu a comunicat Curții faptul că, prin hotărârea judecătorească definitivă din 24 octombrie 2018, Curtea de Apel București a dispus ca Primăria București să emită o decizie administrativă prin care să recunoască dreptul reclamantei la compensații pentru proprietatea în litigiu.

20. Reclamanta a susținut că hotărârea judecătorească sus-menționată nu a schimbat circumstanțele cauzei sale, deoarece autoritățile nu i-au restituit imobilul și nici nu i-au plătit în fapt nicio compensație pentru acesta.

21. Curtea constată că Guvernul nu a argumentat și nici nu a prezentat nicio probă care să sugereze că, în urma hotărârii interne indicate de acesta, reclamantei i-a fost restituită proprietatea în natură sau a obținut efectiv o compensație financiară pentru aceasta. Astfel, informațiile în discuție nu au vizat niciun aspect esențial al cauzei [a se vedea principiile relevante din cauza *Gross împotriva Elveției* (MC), nr. 67810/10, pct. 28, CEDO 2014].

22. Date fiind aceste circumstanțe, Curtea nu poate fi de acord cu punctul de vedere al Guvernului potrivit căruia neinformarea Curții de către reclamantă cu privire la hotărârea atacată a constituit o exercitare abuzivă a dreptului de a introduce o cerere.

23. Excepția ridicată de Guvern în această privință trebuie așadar respinsă.

2. *Neepuizarea căilor de atac disponibile / lipsa posesiei*

24. Guvernul a susținut că reclamanții nu au epuizat căile de atac interne disponibile și/sau că aceștia nu puteau pretinde că dețin un bun în sensul art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, plângerile lor fiind, prin urmare, incompatibile *rationae materiae*.

25. Reclamanții au contestat aceste argumente și au susținut că mecanismul de compensare instituit prin legislația internă nu era eficient.

26. Curtea reamintește că a examinat pe larg și a respins aceleași excepții privind pretinsa inaplicabilitate a art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție în situații identice celor din prezenta cauză (a se vedea *Străin și alții*, citată anterior, pct. 30, 31 și 38).

27. De asemenea, a luat deja în considerare și a respins în repetate rânduri susținerile Guvernului în ceea ce privește pretinsa eficacitate a diferitelor proceduri în instanță, ca și a legilor de restituire a proprietății, inclusiv Legea nr. 10/2001 și Legea nr. 165/2013, în cauze în care existau titluri de

proprietate valide concurente (a se vedea *Popescu și Dașoveanu împotriva României*, nr. 24681/03, pct. 26-29, 19 iulie 2007; *Mihai și Radu Rădulescu împotriva României*, nr. 14884/03, pct. 18, 20 octombrie 2009; *Străin și alții*, citată anterior, pct. 54-56; *Preda și alții*, citată anterior, pct. 133 și 141; *Dickmann și Gion*, citată anterior, pct. 72 și 78 și *Ana Ionescu și alții*, citată anterior, pct. 23).

28. Constată că, în cauza de față, Guvernul nu a invocat niciun fapt nou sau argument în măsură să o convingă să ajungă la o concluzie diferită cu privire la admisibilitatea acestor capete de cerere. Excepțiile Guvernului în această privință trebuie așadar respinse.

29. De asemenea, Curtea observă că aceste capete de cerere nu sunt în mod vădit nefondate în sensul art. 35 § 3 lit. a) din Convenție și că nu prezintă niciun alt motiv de inadmisibilitate. Prin urmare, trebuie să fie declarate admisibile.

B. Cu privire la fond

30. Reclamanții au susținut că imposibilitatea de a redobândi până în prezent posesia bunurilor lor sau de a primi compensații în cazul în care redobândirea posesiei nu era posibilă le-a încălcat dreptul la respectarea bunurilor.

31. Guvernul a reiterat excepția privind admisibilitatea și a susținut că reclamanții ar fi trebuit să urmeze procedurile prevăzute de legile de restituire a proprietății, inclusiv Legea nr. 165/2013.

32. Curtea observă că, la fel ca în cazul reclamanților în cauza *Străin și alții*, citată anterior, și, totodată, ca în cazul dnei și dlui Rodan în cauza *Preda și alții*, citată anterior, reclamanții în prezenta cauză au obținut hotărâri definitive care recunoșteau cu efect retroactiv nelegalitatea confiscării proprietăților lor de către stat și dreptul lor de proprietate legitim asupra respectivelor proprietăți. Aceste hotărâri nu au fost contestate sau casate până în prezent. Reclamanții nu au fost în măsură, până în prezent, să redobândească posesia proprietăților menționate în tabelul anexat sau să obțină compensații pentru această lipsire de proprietate.

33. Curtea reamintește că în cauza *Preda și alții* a constatat că imposibilitatea reclamanților de a redobândi posesia proprietăților lor, în pofida hotărârilor definitive care le recunoșteau retroactiv drepturile de proprietate, a constituit o lipsire de proprietate în sensul celei de a doua teze a art. 1 primul paragraf din Protocolul nr. 1 și că o astfel de lipsire, coroborată cu lipsa totală a unei compensații, le-a impus reclamanților o sarcină disproporționată și excesivă, cu încălcarea dreptului lor la respectarea bunurilor, astfel cum este garantat de art. 1 din Protocolul nr. 1 (a se vedea *Preda și alții*, citată anterior, pct. 146, 148 și 49).

A reiterat constatările de mai sus în cauza similară *Dickmann și Gion* (citată anterior, pct. 103-104) și în cauza mai recentă *Ana Ionescu și alții* (citată anterior, pct. 23, 28-30).

De asemenea, Curtea constată că Guvernul nu a prezentat niciun fapt sau argument în măsură să o convingă să ajungă la o concluzie diferită în speță.

34. Considerentele de mai sus îi sunt suficiente Curții pentru a-i permite să concluzioneze că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

V. CU PRIVIRE LA PRETINSA ÎNCĂLCARE A ART. 6 DIN CONVENȚIE

35. Reclamanții în cererile nr. 12118/06 și 3104/07 s-au plâns de încălcarea dreptului lor de acces la o instanță din cauza imposibilității de a pune în executare hotărârile definitive, și anume cea care confirmă drepturile de proprietate ale dlui Toma asupra proprietății în litigiu sau, respectiv, cea care dispune ca autoritățile administrative competente să emită o decizie pentru compensarea dnei Ștefănescu pentru proprietatea în litigiu (hotărârea din 17 decembrie 2008 a Tribunalului București). Aceștia au invocat art. 6 din Convenție, care, în măsura în care este relevant, prevede următoarele:

„1. Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil.

[...]”

36. Curtea constată că cererea reclamanților este strâns legată de cererea formulată în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenție. Având în vedere constatările enunțate mai sus (a se vedea pct. 32-34), Curtea consideră că nu este necesară examinarea plângerii lor [a se vedea *Centrul de Resurse Juridice în numele lui Valentin Câmpeanu împotriva României* (MC), nr. 47848/08, pct. 156, CEDO 2014 și *Rasidescu împotriva României*, nr. 39761/03, pct. 31-35, 15 septembrie 2009, cu trimiterile suplimentare].

VI. CELELALTE CAPETE DE CERERE

37. Reclamantul în cererea nr. 12118/06 a formulat și alte capete de cerere în temeiul art. 6 din Convenție. Reclamantul în cererea nr. 3104/07 a formulat un alt capăt de cerere în temeiul art. 1 din Protocolul nr. 1 privind cealaltă parte a imobilului situat în strada Paleologu nr. 15, sector 3, București. În plus, reclamanții în cererile nr. 8011/04, 15658/05, 41890/06, 32269/07, 48157/07, 8548/08, 27215/08 și 60788/08 au formulat diferite capete de cerere în temeiul art. 6 din Convenție, în timp ce reclamații în cererile nr. 15658/05 și 8548/08 au formulat și un capăt de cerere în temeiul art. 13 din Convenție.

38. Curtea a examinat cu atenție toate aceste capete de cerere. În lumina tuturor elementelor de care dispune și în măsura în care este competentă să se

pronunțe cu privire la aspectele invocate, Curtea constată că acestea nu indică nicio aparentă încălcare a drepturilor și a libertăților stabilite în Convenție sau în protocoalele la aceasta.

39. Rezultă că aceste capete de cerere sunt în mod vădit nefondate și trebuie respinse în conformitate cu art. 35 § 3 lit. a) și § 4 din Convenție.

VII. CU PRIVIRE LA APLICAREA ART. 41 DIN CONVENȚIE

40. Art. 41 din Convenție prevede:

„Dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenției sau a protocoalelor sale și dacă dreptul intern al înaltei părți contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecințelor acestei încălcări, Curtea acordă părții lezate, dacă este cazul, o reparație echitabilă.”

41. Reclamanții au depus cereri de acordare a unei reparații echitabile la diferite date, în perioada 2004-2019. La solicitarea Curții, unele cereri mai vechi au fost actualizate în perioada 2015-2019.

42. Guvernul a făcut comentarii în replică la cererile inițiale și actualizate ale reclamanților de acordare a unei reparații echitabile.

43. În sprijinul cererilor și susținerilor în ceea ce privește prejudiciul material, unii dintre reclamanți și Guvernul în unele cauze au transmis unul sau mai multe dintre următoarele documente:

- (a) rapoarte de expertiză realizate de experți autorizați, fie ai Ministerului Justiției sau membri ai Asociației Naționale a Evaluatoarelor (ANEVAR), care este o asociație recunoscută de guvernul român drept asociație de interes public. Rapoartele de expertiză au estimat valoarea de piață a proprietăților pretinse după vizitarea acestora (experții reclamanților), utilizând criteriile definite de Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 9/2008, care stabilește chiriile proprietăților de stat, standardele și recomandările stabilite de Asociația Națională a Evaluatoarelor (ANEVAR) și Standardele Internaționale de Evaluare (IVS). Experții guvernamentali nu au vizitat proprietățile.
- (b) deciziile administrative în temeiul Legii nr. 165/2013 care acordă compensații calculate potrivit criteriilor stabilite prin legea menționată sau valori estimative calculate de organele administrative competente (a se vedea art. 41 din Legea nr. 165/2013, *Preda și alții*, citată anterior, pct. 70).
- (c) copii ale contractelor de vânzare care indică prețul pe metru pătrat pentru proprietățile învecinate.

A. Prejudiciu material

44. Astfel cum Curtea s-a pronunțat în mai multe rânduri, o hotărâre prin care Curtea constată o încălcare impune statului pârât obligația legală de a pune capăt respectivei încălcări și de a-i repara consecințele astfel încât să se

restabilească pe cât posibil situația existentă înainte de încălcare [a se vedea *Iatridis împotriva Greciei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 31107/96, pct. 32, CEDO 2000-XI, și *Guiso-Gallisay împotriva Italiei* (reparație echitabilă) (MC), nr. 58858/00, pct. 90, 22 decembrie 2009].

45. Curtea consideră că, în circumstanțele cauzei, restituirea proprietăților în discuție va pune reclamanții, pe cât posibil, într-o situație echivalentă cu cea în care s-ar fi aflat dacă nu ar fi fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1.

46. În lipsa unei asemenea restituiți din partea statului pârât, Curtea reține că acesta trebuie să plătească reclamanților, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material, o sumă corespunzătoare cu valoarea actuală a proprietăților, așa cum s-a solicitat (a se vedea *Preda și alții*, citată anterior, pct. 163).

47. În ceea ce privește suma de bani pretinsă cu titlu de foloase sau beneficii nerealizate din bunurile reclamantelor, Curtea respinge acest capăt de cerere. A acorda o sumă de bani pe această bază ar reprezenta un proces speculativ, având în vedere că foloasele obținute din deținerea proprietății depind de diverși factori [a se vedea *Buzatu împotriva României* (reparație echitabilă), nr. 34642/97, pct. 18, 27 ianuarie 2005, și *Preda și alții*, citată anterior, pct. 164)].

48. Curtea observă discrepanța dintre estimările reclamanților în privința valorii proprietăților lor și cele avansate de Guvern.

Având în vedere informațiile de care dispune referitoare la prețurile bunurilor imobile pe piața locală, inclusiv documentele transmise de părți, precum și jurisprudența sa consacrată privind cauze similare (a se vedea *Maria Atanasiu și alții*, citată anterior, pct. 253; *Preda și alții*, citată anterior, pct. 164; și *Dickmann și Gion*, citată anterior, pct. 113-18), Curtea consideră rezonabil și echitabil, astfel cum prevede art. 41, să acorde reclamanților sumele indicate în tabelul anexat, pentru prejudiciul material.

B. Prejudiciu moral

49. În măsura în care reclamanții au solicitat despăgubiri pentru prejudiciul moral, Curtea consideră că ingerința gravă în exercitarea dreptului reclamanților la respectarea bunurilor lor nu poate fi compensată în mod adecvat prin simpla constatare a unei încălcări a art. 1 din Protocolul nr. 1. Pronunțându-se în echitate, în conformitate cu art. 41 din Convenție, Curtea acordă reclamanților sumele indicate în tabelul anexat, pentru prejudiciul moral.

50. În ceea ce privește reclamanții care nu au solicitat despăgubiri pentru prejudiciul moral, Curtea nu consideră că există vreun motiv pentru a le acorda vreo sumă cu acest titlu (a se vedea tabelul anexat).

C. Cheltuieli de judecată

51. Unii dintre reclamanți fie nu au formulat cereri pentru rambursarea cheltuielilor de judecată, fie nu au reușit să le justifice. În consecință, Curtea nu consideră că există vreun motiv pentru a le acorda vreo sumă cu acest titlu (a se vedea tabelul anexat).

52. În ceea ce privește capetele de cerere formulate de restul reclamanților, ținând seama de documentele de care dispune și de jurisprudența sa, Curtea consideră rezonabil să acorde sumele indicate în tabelul anexat pentru toate cheltuielile de judecată.

D. Dobânzi moratorii

53. Curtea consideră necesar ca rata dobânzilor moratorii să se întemeieze pe rata dobânzii facilității de împrumut marginal, practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale.

PENTRU ACESTE MOTIVE, ÎN UNANIMITATE, CURTEA

1. *Hotărăște* că moștenitorii reclamanților care și-au manifestat dorința de a continua procedura în locul defuncțiilor reclamanți au calitatea procesuală de a face acest lucru (a se vedea anexa);
2. *Decide* să conexeze cererile;
3. *Declară* admisibile capetele de cerere în ceea ce privește art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție, în afară de capătul de cerere menționat la pct. 37 din prezenta hotărâre, și inadmisibile restul capetelor de cerere, în afară de capetele de cerere menționate la pct. 35 din prezenta hotărâre;
4. *Hotărăște* că a fost încălcat art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție;
5. *Hotărăște* că nu este necesar să examineze admisibilitatea și temeinicia capetelor de cerere formulate în temeiul art. 6 din Convenție menționate la pct. 35 din prezenta hotărâre;
6. *Hotărăște*
 - (a) că statul pârât trebuie să restituie reclamanților proprietățile lor, în termen de trei luni;
 - (b) că, în lipsa unei asemenea restituiri, statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, plus orice sumă care poate fi datorată cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul material;

- (c) că, în orice caz, statul pârât trebuie să plătească reclamanților, în același termen de trei luni, sumele indicate în tabelul anexat, plus orice sumă care poate fi datorată de reclamanți cu titlu de impozit, cu titlu de despăgubire pentru prejudiciul moral și pentru cheltuielile de judecată;
 - (d) că sumele de mai sus trebuie convertite în moneda națională a statului pârât la rata de schimb aplicabilă la data plății;
 - (e) că, de la expirarea termenului de trei luni menționat și până la efectuarea plății, aceste sume trebuie majorate cu o dobândă simplă, la o rată anuală egală cu rata dobânzii facilității de împrumut marginal practică de Banca Centrală Europeană, majorată cu trei puncte procentuale;
7. *Respinge* cererea de acordare a unei reparații echitabile pentru celelalte capete de cerere.

Redactată în limba engleză, apoi comunicată în scris, la 17 noiembrie 2020, în temeiul art. 77 § 2 și § 3 din Regulamentul Curții.

Ilse Freiwirth
Grefier adjunct

Branko Lubarda
Președinte

HOTĂRÂREA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

ANEXĂ

Lista cauzelor

Nr.	Nr. cererii și data introducerii	Numele reclamantului cetățenie data nașterii domiciliul	Reprezentat de	Identificarea proprietății	Decizia internă care a recunoscut titlul de proprietate al reclamanților	Decizia internă care confirmă validitatea titlului de proprietate al terților	Sume propuse pentru A. despăgubiri pentru prejudiciile material și moral B. cheltuieli de judecată / cerere în euro (EUR)
1	37087/03 09.09.2003	Arpad-Ernest KONYA germană n.: 1953 Brühl Agnes-Lotte SCHREPLER-KONYA germană n.: 1953 Brühl		Str. Transilvania, nr. 1, ap. 36, Baia Mare	16 aprilie 2003 Curtea de Apel Cluj	16 aprilie 2003 Curtea de Apel Cluj	A. 73 000 EUR (68 000 + 5 000), în solidar B. 4 000, în solidar
2	8011/04 02.02.2004	Gheorghe BARBU germană n.: 1926 Ebersbach	Bernd FABRITIUS	Bunuri imobile (casă și 131 părți/173 din terenul vândut către terțe părți), str. Grădinilor nr. 4, Bistrița-Năsăud	29 septembrie 2003 Curtea de Apel Cluj	29 septembrie 2003 Curtea de Apel Cluj	A. 70 000 EUR numai pentru prejudiciul material B. -

HOTĂRÂREA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

3	25788/04 01.06.2004	Corneliu MEDEȘAN română n.: 1930 București Alexandru-Mihai GHIOCEL română n.: 1968 București Elena-Tereza DOTTI română n.: 1951 București	Dragoș UNGUREAN	Str. Vlad Județul, nr. 41, ap. 1, etaj 1, sector 3, București	14 mai 1997 Judecătoria competentă de sector din București	2 decembrie 2003 Curtea de Apel București	A. 50 000 EUR (45 000 + 5 000), în solidar B. -
4	28731/04 30.04.2004	Gavril BRODY română/germană n.: 1927 d.: 2004 continuată de moștenitori: 1. Rodica-Maria BRODY germană n.: 1940 Bonn 2. Cornelius BRODY germană n.: 1963 Frankfurt pe Main 3. Bella-Maria BRODY germană n.: 1971 Köln 4. Christina-Georgeta BRODY germană n.: 1976 Bonn	Oana Marilena RETEȘAN	Str. Ion Rațiu, nr. 10-12, ap. 11, Cluj-Napoca	16 martie 2001 Curtea Supremă de Justiție	7 noiembrie 2003 Înalta Curte de Casație și Justiție	A. 85 000 EUR (80 000 + 5 000), în solidar B. -

HOTĂRÂREA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

5	15658/05 25.04.2005	Victor VOROBCHIEVICI română n.: 1947 București Cătălin VOROBCHIEVICI română n.: 1989 București	Simona Cristina CARANDA	Str. Prof. Nifon Bălășescu, nr. 5, parter, sector 2, București	4 noiembrie 2004 Curtea de Apel București	4 noiembrie 2004 Curtea de Apel București	A. 65 000 EUR (60 000 + 5 000), în solidar B. 1 428, în solidar
6	28188/05 01.07.2005	Dana Georgeta CHIFU română n.: 1954 Craiova Gabriela DRICU română n.: 1951 București		3 apartamente, str. Pălăniș, nr. 11, Craiova	25 ianuarie 2005 Curtea de Apel Craiova	29 octombrie 2013, 25 ianuarie și 3 februarie 2005 Curtea de Apel Craiova	A. 208 000 EUR (203 000 + 5 000), în solidar B. -
7	12118/06 11.03.2006	Viorica Georgina ROGOZ (n. HUBER) germană n.: 1927 Bad Nauheim	Johanna HUBER	Intrarea Anda Călugăreanu, nr. 1, ap. 1, parter, sector 1, București	31 martie 2004 Înalta Curte de Casație și Justiție	12 septembrie 2005 Curtea de Apel București	A. 265 000 EUR (260 000 + 5 000) B. 5 331 EUR
8	19672/06 26.04.2006	Gregor EHRET germană n.: 1931 Heilbronn Theodora EHRET germană n.: 1940 Heilbronn		Bd 1 Decembrie 1918, nr. 35, bloc L20, scara C, ap. 82, etaj 1, Constanța	16 februarie 2006 Curtea de Apel Constanța 24 octombrie 2016 Curtea de Apel Constanța	16 februarie 2006 Curtea de Apel Constanța	A. 57 000 EUR (52 000 + 5 000), în solidar B. -
9	22917/06 23.05.2006	André Henri RISMONT franceză n.: 1938 Montrouge	Lucia CHERECHES	Str. Popa Tatu, nr. 18, ap. 1, parter și ap. 2, etaj 1, sector 1, București	6 decembrie 2005 Curtea de Apel București	6 decembrie 2005 Curtea de Apel București	A. 270 000 EUR (266 000 + 4 000) B. 5 000 EUR

HOTĂRÂREA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

					4 iulie 2013 Curtea de Apel București		
10	41890/06 16.08.2006	Mihail-Dan TOMA română n.: 1939 Craiova		Str. Spătarului, nr. 29, ap. 2, etaj 1, sector 2, București și 1/5 din 218 m ² din terenul aferent	16 noiembrie 2001 Curtea Supremă de Justiție	9 ianuarie 2006 (disponibilă la 16 februarie 2006) Curtea de Apel București	A. 101 159 EUR (96 159 + 5 000) B. 2 300 EUR
11	3104/07 09.01.2007	Nadège ȘTEFĂNESCU română/franceză n.: 1937 Royan	Arnaud FRIEDERICH	Str. Paleologu, nr. 15, ap. nr. 1-5, sector 3, București	7 mai 1998 Judecătoria competentă de sector din București	-	A. 605 000 EUR (600 000 + 5 000) B. 4 773 EUR
12	15507/07 05.03.2007	Otilia OȚLEA germană N: 1948 Waldkraiburg	Veronica BĂRBAT	Str. Cpt. Dobrilă Eugeniu, nr. 5, bloc N, scara B, ap. 28, Constanța	13 noiembrie 2006 Tribunalul Constanța	13 noiembrie 2006 Tribunalul Constanța	A. 70 680 EUR (65 680 + 5 000) B. 4 200 EUR
13	26485/07 22.05.2007	Tabita BORA română/germană n: 1955 Engelskirchen		Casă și 586 m ² teren, str. Ion Neculce, nr. 9, Arad	7 decembrie 2006 Curtea de Apel Timișoara	7 decembrie 2006 Curtea de Apel Timișoara	A. 105 000 EUR (100 000 + 5 000) B. -
14	32269/07 23.07.2007	Steliana-Aurora IONESCU română n.: 1927 București Maria PITICESCU română n.: 1923 București	Sergiu Florin ROȘCA	Str. Av. Sănătescu, nr. 31, ap. 1, parter, sector 1, București	22 ianuarie 2007 (disponibilă la 26 ianuarie 2007) Curtea de Apel București	22 ianuarie 2007 Curtea de Apel București	A. 70 000 EUR pentru prejudiciul material, în solidar. B. -
15	44956/07 27.09.2007	Alexander Georg [Mihail] Michael Albert ZINK română/germană n.: 1940 Ried Eisemannsberg [Eugen] Hans Gustav Paul [Ioan] ZINK	Diana Steluța NERE	Str. Rahmaninov, nr. 15, ap. 1, sector 2, București	28 martie 2007 Curtea de Apel București	28 martie 2007 Curtea de Apel București	A. 185 000 EUR pentru prejudiciul material, în solidar. B. -

HOTĂRÂREA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

		română/germană n.: 1938 München					
16	48157/07 12.10.2007	Romulus BARDELLI română n.: 1942 Ploiești	Otilia-Monalisa STOICA	Str. Braziliei, nr. 9, ap. 5, sector 1, București	12 martie 1998 Judecătoria competentă de sector din București	12 aprilie 2007 Curtea de Apel București	A. 105 000 EUR (100 000 + 5 000) B. 5 000 EUR
17	8548/08 19.02.2008	André Paul Konstantin LAHOVARY română/suedeză n.: 1948 Visby		Coproprietar al imobilului din str. Nicolae Iorga, nr. 58-60 (în prezent Bd Dacia, nr. 24), sector 1, București	14 mai 2007 Curtea de Apel București	14 mai 2007 Curtea de Apel București	A. 230 000 EUR (225 000 + 5 000) luând în considerare că reclamantul este unul din cei patru coproprietari. B. -
18	19581/08 19.12.2007	Dan Andrei PETRAȘCU română n.: 1958 București	Nicoleta-Tatiana Popescu	Str. Căderea Bastiliei, nr. 1, apartament la parter, sector 1, București	4 iulie 2007 Curtea de Apel București	4 iulie 2007 Curtea de Apel București	A. 75 000 EUR (70 000 + 5 000) B. 1 000
19	27215/08 30.04.2008	Luminița Gabriela ILIE română n.: 1942 Le Chesnay Lucian ILIE română n.: 1939 Le Chesnay	Radu Cristian VOLOAGĂ	Str. Valea Călugărească, nr. 3, bloc D4, scara C, ap. 27, sector 6, București	23 noiembrie 2007 Curtea de Apel București	23 noiembrie 2007 Curtea de Apel București	A. 85 000 EUR (80 000 + 5 000), în solidar B. 1 651, în solidar
20	60778/08 05.12.2008	Adrian IUNCU română n.: 1946 d.: 2015 Monica BĂLTEANU română n.: 1952 București		Str. Andrei Mureșanu nr. 23 (fost 23A), ap. 1 și 2, sector 1, București	5 mai 1997 Judecătoria competentă de sector din București 29 mai 2006 Curtea de Apel București	25 iunie 2008 Curtea de Apel București	A. 405 000 EUR (400 000 + 5 000), în solidar B. 200 EUR, în solidar

HOTĂRÂREA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

		continuată de moștenitor/moștenitoare: Cristian IUNCU română n.: 1976 București					
21	4885/09 23.10.2008	Romulus BARDELLI română n.: 1942 Ploiești	Otilia-Monalisa STOICA	Str. Braziliei, nr. 7B, ap. 4 (3) și 6, sector 1, București	15 aprilie 1998 Judecătoria competentă de sector din București	23 aprilie 2008 Curtea de Apel București	A. 145 000 EUR (140 000 + 5 000) B. 1 000 EUR
22	40991/09 16/06/200	Marius-Robert CAPEȚAN-BACSKAI română n.: 1954 d.: 2019 continuată de moștenitor/moștenitoare: Georgeta CAPEȚAN- BACSKAI română 1954 Lugoj	Corina și Cotizo- Olimpiu NEGRUȚIU	Bd Regele Carol I (fostă Tinereții), nr. 20, ap. 10, Timișoara	10 octombrie 2001 Curtea de Apel Timișoara	17 decembrie 2008 Curtea de Apel Timișoara	A. 85 000 EUR (80 000 + 5 000) B. 500 EUR
23	57120/10 13.09.2010	Gheorghe SCARLAT română n.: 1946 d.: 2014 continuată de moștenitori: 1.Florin SCARLAT română n.: 1956 București 2.Dumitra TAMAȘIU română n.: 1958 București	Doina VĂLCĂUAN	Aleea Costinesti nr. 2, bloc 9, scara A, ap. 5, sector 5, București	11 mai 2010 Curtea de Apel București	11 mai 2010 Curtea de Apel București	A. 45 000 EUR (40 000 + 5 000), în solidar B. 4 000, în solidar

HOTĂRÂREA KONYA ȘI ALȚII ÎMPOTRIVA ROMÂNIEI

24	47783/11 28.07.2011	Virgil DUNCAN americană n.: 1947 New Jersey Dan DUNCAN americană n.: 1949 New York Aneta SEGAL română n.: 1922 d.: 2014 Tel Aviv continuată de moștenitori: Primii doi reclamanți de mai sus.	Mădălina BERECHET	Imobil, str. C.A. Rosetti, nr. 13, Roman	28 ianuarie 2011 Curtea de Apel Bacău	28 ianuarie 2011 Curtea de Apel Bacău	A. 55 000 EUR (50 000 + 5 000), în solidar B. 3 000, în solidar
25	6084/14 25.11.2013	Maria WILLUTZKY română/germană n.: 1934 Geneva	custode Yazan SAVOY și Lucia CHERECHES	Str. Mihail Kogălniceanu, nr. 49 (fost 95A) (fostă Bd 6 Martie, nr. 95), cotă 2/3 din ap. 12, sector 5, București	2 noiembrie 2009 Curtea de Apel București	3 iunie 2013 Judecătoria competentă de sector din București	A. 53 000 EUR (50 000 + 3 000) B. 1 050 EUR